

Núm. 7

ARBUCIES, Abril de 1936

Any II

Pòrtic

Quan el present número del nostre periòdic mensual arribi a les mans dels nostres volguts llegidors es celebraran arreu del món catòlic, i d'una manera particular a casa nostra, les solemnfssimes funcions de la que amb innegable justesa s'anomena Setmana Santa. L'Església, després de commemorar la institució de l'adorable sagrament de l'Altar, dedica els dies d'aquella setmana a meditar pas per pas la Passió del Diví Mestre. Dies, doncs, de sant recolliment i de profunda meditació són tots els dies de la Setmana Santa. Veieu-ne una prova, indubtablement la més gran, en la tristesa amb què la Litúrgia celebra totes les funcions; els ornaments de dol i penitència que usa; la gravetat amb què els ministres de l'Altíssim canten en aquells actes sublims; resten muts qualsevol mena d'instruments musicals àdhuc els tan litúrgics, l'orgue i l'harmonium. Tot, doncs, i repetim-ho? és sant recolliment i santa meditació.

No veieu quan poc s'adiuen amb aquestes manifestacions que de pena i tristesa fa l'Església, amb aquell caire de exhibicionisme que emprèn certes persones en les seves lloables visites a Jesús Sagramentat? No s'avindria més una actitud més greu que a l'ensem seria més pietosa? Cert que en els pobles i viles de poca importància numèrica per ara, g. a D., no cal lamentar aquesta intromissió del exhibicionisme en les gentades que van recorrent les esglésies; però nosaltres aixequem la nostra veu per tal d'evitar que pugui arribar-hi aquesta moda tan oposada als desitjos de l'Església. I és que resulta pla més pròpia d'aquells dies sants, i fins més pietosa, la manera de fer les visites dels nostres avis els quals la fe tan arrelada no els permetia barrejar amb llurs devocions, modes que cal lluitar per desterrar. I no volem parlar d'aquells que poden conciliar aquests dies amb l'assistència a espectacles mundans. Per això tot l'any és poc.

Recomanem, doncs, als nostres volguts llegidors que procurin aprofitar-se d'aquestes pietoses meditacions que en cada dia de la Setmana Santa, especialment el dijous, divendres i dissabte, l'Església posa a la nostra consideració, però que aquest profit el cospem amb tota la seva integritat. Que no l'entelin semiprofanacions mundanes.

Antoni Solà Torrella

Metge

Arbúcies

Fill de Joan Reus

Comerç de Fustes del País i Carbons vegetals

Fàbrica de Serrar

Garatge - Estació de Servei - Venda de Gasollna - Pupilatge de cotxes.

Telèfon 5

ARBÚCIES

Publicacions Montseny

Impremta Grivé i Masó

Impressos per al Comerç
i la Indústria

Treballs de propaganda
per a Espectacles

Servei ràpid per a tota classe d'impressos

Carretera, 26 SANT CELONI

Publicació
Mensual

LA VILA

Subscripció anual
3 ptes.

Redacció i Administració: Carrer Francesc Macià, 32

La llibertat a Rússia

Un fet constata la història dels pobles, arreu del món i en tots els segles. Tots aquells que han passat la vida combatent règims monàrquics d'un absolutisme, més o menys refinat, i en l'oposició han tremolat la bandera de la llibertat i de la democràcia, una volta entronitzats en el poder i quan ha arribat l'hora de fer aplicació de les doctrines que havien predicat, aleshores s'han convertit en una mena de butxins d'aquella mateixa llibertat i d'aquella democràcia, que havia alenat les llurs propagandes, i que els havia servit d'escambell per a enfil·lar-se al poder. Això ho hem llegit en la història de totes les revolucions, i ho hem palpat amb els nostres propis ulls.

No és doncs estrany que a Rússia, després de la implantació de les doctrines comunistes, hagin sigut la llibertat i la democràcia les primeres víctimes del règim soviètic allà imperant. A Rússia no hi ha llibertat, ni sisquera per a viatjar dintre del país, imperant-hi el règim del passaport, inclòs per anar a Moscou. La llibertat de domicili es un mite, havent-hi els òrgans de l'Estat encarregats de determinar les habitacions que hom ha d'ocupar, i fins de determinar la companyia que hom hi haurà de tenir, malgrat no plagui la mateixa o sigui perillosa per a la salut dels que hi han de conviure. Les fronteres de venen hermèticament tancades per al rus no permetent-se la sortida d'aquell estat només a aquells, que hi han d'acomplir una missió de l'Estat. Sovintel hom ha llegit en les planes dels periòdics que són caçats a firs tals policies, guardians de les fronteres, aquells dissortats que aprofiten les foscores de la nit, per tal d'anar a un país estrany, on la vida se'ls hi faci més lleugera i faleguera.

A Rússia no hi ha llibertat de pensament, ni de paraule, devenint la premsa de tal faisó controlada per l'Estat comunista, que aquest control s'ha convertit en un monopoli, anorreador de tota llibertat de publicació, subjectant la a una censura, tan rigurosa i a l'ensem tan estreta, que hom no li permet la publicació de res que pugui ésser en descrèdit de l'Estat comunista. La dictadura del Partit comunista, ha dit Eliasa Despreaux, plana de tal faisó damunt del llibre, del pensament i de les consciències que mata moralment al país. Els únics periòdics de França permesos a Rússia, diu la mateixa escriptora, són *Le Temps* i *L'Humanité*, el preu dels quals és de cinc francs. Herlander Ribeiro, en un viatge que féu a Rússia, conta el cas de la novel·lista Nina Nicoliet, que li digué: Digui en els periòdics del seu país, que no ens deixen sortir de Rússia; no podem escriure ni parlar. Els senyors només veuràn el que els hi vulguin ensenyar. Hom gasta diàriament milers i milers de rubles en disbauxes, en recepcions i en vida de luxe; però hi han famílies enteres que sofreixen i moren de fam. La vida és molt cara, no hi ha diner, no hi ha treball; ni la prostitució constitueix ja un treball útil a la dona. En parlar d'aquesta manera, diu Ribeiro que la novel·lista deixava caure unes llàgrimes galtes avall. A Rússia, diu Martí Ludwig, en la seva obra, *L'Estat dels Soviets*, la igualtat davant la llei, la seguretat personal, la inviolabilitat de domicili, la llibertat d'imprensa, la llibertat de reunió i d'associació, no són reconegudes per la Constitució... La llibertat d'imprensa no es coneix... Està en absolut prohibida la formació de partits. Només té existència legal un partit, el partit comunista rus. La mateixa elecció dels membres del Comitè Comunista devé un mite i un engany, perquè és una elecció pública que cal fer amb un enlairament de mans, exposant-se a tots els impropris dels més desvergonyits, donat el cas de no votar a favor del candidat del Partit. Tothom que coneix la força d'una elecció feta amb enlairament de mans, sap amb escreix que és una elecció menifèra i falaç. Per aquest motiu, diu Douillet que el poder de Rússia no és popular, ni obrer, ni camperol; és el Poder dictatorial d'un Partit. Allà no hi ha dictadura del proletariat, sinó dictadura sobre el proletariat.

Hom pot ben afirmar que a Rússia no hi ha llibertat verdadera. Un esclavatge envillidor i denigrant pesa com llosa de plom damunt de la consciència popular d'aquell poble, místic i pacient, que no coneix les dolçors de la personalitat. La tirania més frapant endogala els esperits d'aquells obrers, que suporten feixugament la seva condició neguitosa, esperonats per l'esperança d'un esdevenidor més atractivol i de més serenor.

PLINIUS

Actuació del grup Plefai de la F. J. C.

Fejocisme

II Aniversari de la fundació del Grup. Els actes que es celebraren per solemnitzar els dos anys de vida dels grups Avantgardista i Fejocista resultaren admiradíssims. Cal remarcar l'èxit que obtingué la representació de la grandiosa obra teatral «Carles de Viana» i el divertíssim sàinet «Agència d'Informes Comercials».

II Revisió Trimestral de la Comarca de La Selva. Tingué lloc el dia 29 de Març amb el següent ordre: Missa dialogada de Comunió, Sessió d'Estudis, Recés, Via-Crucis, Reunió de Delegats.

Aquesta Revisió celebrada a Brunyola obtingué un èxit ben fàlguer, sobretot cal remarcar el solemne Via-Crucis glossat pel Dr. F. Rabassa, que a més d'un nombrós estol de fejocistes, hi assistí una gran gentada de les cases de pagès de la rodalia.

Cercle d'Estudis. Temes tractats el mes de març: Religiós, «Vida Eucarística». Social, «Escola» i «Productivitat del Treball». Agrícola, «Tractaments d'istiu a les pomeres».

Estudis pel mes d'Abril: els divendres, «El culte social a l'Eucaristia» i els diumenges, «Família».

Reunió General. Tindrà lloc l'últim diumenge d'abril a les dues de la tarda.

Solament els homes de bona voluntat frueixen de la verdadera pau, perquè a ells la donà, al néixer, Nostre Senyor Jesucrist.

Màquines de cosir
Aparells de Ràdio - Làmpares

Josep Pascual

Carrer F. Layret

ARBÚCIES

Carles Garolera
Comerç de Fustes del País
i Carbons Vegetals

Telèfon, 19

ARBÚCIES

(Girona)

Paratges del Montseny Cap a la Corbadora

Dir que la fondalada arbucienca és de les més formoses del Montseny, i potser la que conté paratges més encisants i meravellosos, no és cap exageració. Tota ella és un oasi de gerdor i de xamosia, davant el qual devenen embadalits els visitants de les nostres afraus. En això tothom que coneix

la fondalada arbucieuca, hi convé. Arbúcies no coneix parió pel bon repartiment de les aigües, per la formosor dels seus prats, per la riquesa i varietat de vegetació, per la gerdor de les muntanyes i fondals, per l'abundor de fontanes, pel nombre de xamosos passeigs estiuencs i per la poesia dels paratges, descollant-hi de faisó ben marcada el paratge de la Corbadora i Can Pons de pagès. Malgrat no vulgui considerar-me molt entès en qüestions estètiques, cap a la Corbadora i can Pons ho conceptuo un dels passeigs d'estiu més formosos de les afraus del Baix Montseny. Una passejada pels mentats llocs té atractius que embadaleixen, fent passar davant l'esguard una pel·lícula de bellesa sense parió. Un tros de carretera de Viladrau, ajasada en mig d'hortes, vinyars i pomaredes; una sureda de majestat imponent i corprenedora que mena cap a la Riera; un rieral frassit de plantes i verdor, teixida d'acàcies, avellaners, verns, pollancre i pomerars; el remoreig de les aigües cristal·lines que davallen del Montseny; prades formoses, catifades d'herbei i curulles de pomeres; castanyers altirosos a frec de can Pons; un corriol pessebresc, des d'on s'ovira l'incomparable parc Badés i sempre a frec de les joguines aigües del fondal, donen a la passejada un regust de tornem-hi, i deixen en l'ànim del vianant una de les impressions més pracones de la vida. Es una pel·lícula vivent i una de les millors que pot ofrenar al foraster el repertori arbucienç, perquè és un dels paratges més bells dels Montseny grandiosos.

No sé si tots els arbuciençs en tenen el mateix concepte que jo en tinc, perquè en qüestions de gustos res hi he escrit; però si qualche vegada un foraster m'ha pregat l'acompanyés una tarda d'estiu i no coneixia aquells recons, de seguida l'he acompanyat cap a la Corbadora, i en haver terminat la passejada, li he dit: «Això que ha vist, és el resum i com una exposició de la contrada arbucienca, perquè sintetitz de faisó ben completa i meravellosa la bellesa d'aquest fondal del Baix Montseny». Les nostres carreteres, curulles de poesia; els alzinars i suredes de majestat, seriosa i imponent; els rierals i les torrenteres d'aigües saltirones i joguines; els prats i les pomeres de xamosia somrient; les gegantines castanyedes d'ufana esclatant; l'enfilall d'espessa brancada i la varietat desmesurada de matizos pintats i els corriolets de superba bellesa, tots tenen la seva representació dintre el paratge de la Corbadora i can Pons de pagès. El paratge que hom hi esguarda és meravellos, quadro de la grandiositat poètica que embocalla el Baix Montseny.

Llegidor d'aquestes impressions: Si els etzars de la vida et porten qualche vegada a les nostres afraus en diades estiuencques, i anheles fruir la dolcesa d'emocios pures i tendrívols davant la contemplació d'un paratge bell i encisador del nostre Montseny, pregunta a un arbucienç qualsevol: ¿Cap on és la Corbadora?

UN FILL DEL POBLE

Tractaments d'istiu a les pomeres

Volem recordar, avui, que arribem al temps en que comencen a fer-se els tractaments dits d'istiu contra les malalties de les pomeres, i que són indispensables, si volem obtenir fruits de bona qualitat.

Actualment, mentre no prenguin més increment les malalties existents, i no en vinguin de noves, mentre no adoptem altres pràctiques de conreu més acurades, crec n'hi ha prou fent els tractaments següents, amb els quals obtindrem resultats ben remarcables i per altra part no resulten massa costosos.

1. Contra el «corc de la poncella» (vegi's el núm. 1 de LA VILA un tractament efectuat quan els borrons de flor estan a punt d'exclatar, i bon punt apareixen les poncelles; pulveritzar els arbres amb la següent fórmula:

Arseniat de plom en pols	500 grams.
Sulfat de coure	de 1 a 1'5 kg.
Aigua	100 litres
Calç fins a neutralitzar.					

2. Contra el «corc de les pomeres» un tractament (i aquest és el que considero més necessari) efectuat en el moment de començar a desflorir, quan cauen els primers pètals; pulveritzar els pomells de flor amb la mateixa fórmula anterior. Aquest tractament és molt convenient repetir-lo al cap de deu o dotze dies.

3. Contra la segona generació del «corc de les pomeres» un altre tractament fet als primers d'Agost, emprant la fórmula:

Arseniat de plom en pols	500 grams.
Sulfat de coure	2 quilos
Calç fins a neutralitzar					
Aigua	100 litres

Si s'escauen dies plujosos després de fer aquests tractaments, caldrà repetir-los.

Aquestes fórmules es preparen així: primer es dissol el sulfat amb mitja portadora d'aigua, col·locant el sulfat dintre un cistell que arribi just a tocar l'aigua; o bé posat en una olla de terra es desfà al foc, en aquest cas un cop desfet s'hi afegeixen 40 o 50 litres d'aigua perquè si no s'agrumollaria al tirar-hi la calç; la calç prèviament desfeta amb aigua s'hi va afegint poc a poc, tot remenant i comprovant amb papers indicadors fins arribar a neutralitzar, però que no passi. De papers indicadors n'hi ha de dues classes: els de *tornassol*, vermells, que en el moment en què hi ha prou calç es tornen blaus; els papers de *fenolftaleïna* són blancs i en el moment en què hi ha prou calç es tornen vermells. Després d'això s'hi tira l'arseniat també poc a poc i remenant molt. Cal tenir present que l'arseniat no es desfà i no es dissol en l'aigua, però com que és una pols tan fina, es manté en suspensió, o sia, tarda estona a assolir-se al fons. Per això és absolutament necessari remenar bé cada cop abans d'omplir la màquina. Per últim, es completa la quantitat d'aigua fins a 100 litres.

Aquests tractaments s'han de fer ben fets, sinó seria perdre el temps; és necessari deixar les flors o fruites cobertes d'una fina capa d'arsenià a fi que quan el corc rosegui per entrar dintre no trobi cap lloc sense arsenià i s'emmetzini. El sulfat no actua pas contra els cors, s'hi posa per evitar malalties Criptogàmiques que produeixen taques i deformacions a la fruita al mateix temps que perjudiquen molt a l'arbre. (Vegí's LA VILA núm. 5).

Encara, tot i que és complicar les fórmules, s'aconsella afegir-hi, per fer-les més adherents, albúmina o casseïna a raó de 100 grams per 100 litres.

Aquestes fórmules cal manejar-les amb precaució, perquè són metzines per l'home i pel bestiar, ara que poden usar se sense por, perquè la pluja i el sol ja es cuiden de netejar els fruits i l'herba que pugui haver-se mullat.

El comerç ens ofereix diversos productes i marques per efectuar aquests tractaments, d'ús més senzill, car ja vénen preparats, s'ha de mirar que siguin de cases acreditades; resulten sempre més cars que preparats a casa.

Estació Pluviomètrica del Servei Meteorològic de Catalunya a càrrec de la Secció Agrícola de la F. J. C.

Any 1936. Gener	.	.	.	14,3	mm. de pluja.
Febrer	.	.	.	35,2	»
Març	.	.	.	137,3	»

Màxima pluja en 24 hores, 58,4 mm. el dia 3 de Març.

La Hispano Hilarienca S. A.

AUTOS CORREUS

Despatx central pels ferrocarrils de Madrid, Saragossa i Alacant. Servei combinat amb els autos d'aquesta empresa. Billet directe d'anar i tornar vàlid per 30 dies de Barcelona a Arbúcies i de Barcelona a Sant Hilari.

De Sant Hilari a Arbúcies i Breda, i d'Hostalric a Arbúcies i Sant Hilari, cada dia en els trens correus. De Sant Hilari a Vic, cada dissabte. De Sant Hilari a Santa Coloma de Farnès, cada dilluns. D'Arbúcies a Sant Celoni, cada dimecres. D'Arbúcies a Viladrau i a Vic cada dissabte i dimarts. De Sant Hilari a la Font Placant, cada dia mati i tarda, durant l'estiu.

Lloguers de turismes i d'òmnibus per a famílies

Direcció i Administració:

Plaça Grabolosa, (Garatge)

SANT HILARI SACALM

Administració i despatx:

Camprodón, 9, Telèfon 16

ARBÚCIES

Per a bitllets i informacions a Barcelona

Despatx Central, Diputació, 257

Per la dignificació del nostre poble Catalunya emprèn la davallada

Aquest és el crit d'angoixa, que han de sentir diàriament les nostres oïdes. Catalunya davalla!, aquest és el crit que és llençat als quatre vents, i que ve a recordar-nos la nostra responsabilitat com a catalans.

Aquell poble pur, aquell poble fort, que ha donat vida a homes prestigiosos en tois conceptes, ha devingut poble impur, poble decadent. Si, decadent quan les multituds més parlen de patriotisme. On és doncs l'esperit patriòtic dels catalans? Quina paradoxa!

Alguns ja ho preveiem. Vèiem com el nostre poble s'anava omplint de gent emigrada d'altres pobles. Que aquests éssers no professaven pas les idees racials dels nostres avant-passats. Ben tot al contrari, exhibien i propagaven idees dissolvents de tot lo tradicional del nostre poble. I a poc a poc s'han anat fent efectives les sofrències, ocasionades per l'esclavatge d'aquesta gent anarquista i dissolvent de tot esperit religiós, moral, social i patriòtic. Quin contrast pels catalans!

Immenat que ha sigut per aquest camí de materialisme i de descristianització, el nostre poble, ha creat l'ambient de la sensualitat; l'egoisme desenfrenat de la carn, ha volgut prescindir de tot fre religiós, ha inclòs foragitat els sentiments patriòtics per caure esclaus de tota mena d'immoralitat. I avui desconhortats vegem que la nostra Catalunya, cristiana i tradicional, es va desfuguent. Perd el seny perquè ha perdut ja abans els seus sentiments patriòtics i religiosos. I pensar que de tot això, en ténim bona part de culpa nosaltres catalans. Perquè no hem posat fre a la immigració. Perquè hem deixat contaminar el nostre poble pel virus malèfic del sensualisme i dels vicis més desenfrenats. Perquè no hem exterminat a temps, la immoralitat que ha arrelat enmig del camp de la puresa i de castedat, del qual gaudia el nostre poble. Si, aquest ignominiós mot, la immoralitat, és el més gran flagell de la societat d'avui.

L'hostal del Cingle Bort visió

Enllà d'enllà es divisa un hostal. Compta com cada un d'ells amb un rosari de records que es confonen en llegendes. Com és ell?
— La veu pel poble ja fa temps que ho diu:

Es l'hostal de més fama en l'encontrada,
té negres les parets com de quírra,
i apar tot ell una ànima damnada
que no és pot aixecar
per estar llatzerada
pel glavi vicíols del monstre humà.
Pel camí del redós una sombra s'hi atança. Es l'ero-
tic del joc que es llença a la flama i s'hi llença gojós:
Entra l'ignot i a punt una paritida
s'encén entre el burgit dels casolans,
tois volen sè els primers; el joc és vital
... mentre corren les mans
ensemés és pren la mida
dels «quarlos» del incaut que van minvant,
L'enveja i l'avarícia presideixen l'altar de la ignomí-
nia, però el vianant ha estat alerta, l com que ha estat
alerta, vigila.

El descobreix, llavors, la innoble farsa,
cria desafortat i vol marxar,
més aïl que quan s'aixeca per salvar-se
li han fet al pit entrar
fins en el puny clavar-se
un tros d'acer trempat per toseca mà.
Al costat de l'enveja i l'avarícia, que bé hi sojorna el
crim. La sang roja corre ja. El panteig de l'agònic dona
realitat a la tragèdia. El vianant s'està morint...

Barboteja l'incaut dos mots encara ..
reneix la solitud... el baf s'estén...
l'aire de tan pesat quasi aclapara...
ja va marxant la gent
i el niu de la gatzara
s'esporga de la sombra del client.

Client! i que bé que s'ha sapigut disfressar la ver-
dera paraula.

* * *

La nit ha passat ja. La tragèdia també. Què resta de
ço succeï?... Sols un fibló en el fons d'algunes concièn-
cies. I ara es va cloent la visió mentre la història s'obre
pas.

L'endemà no és igual que cada dia
puix que han trobat al cingle un home mort:
i mentre fan el sord
els clients al sentir tal fellonia,
se sent reprès d'una vera follia
l'hostaler de l'hostal del cingle bort. MENTOR

Heus ací l'enemic. Heus ací la culpable dels grans
estralls ocasionats al nostre poble. Heus ací el fenòmen,
que ha ocasionat la davallada espiritual i material de la
nostra terra. I ara nosaltres amb vob planyívola diem:

«Catalunya ha devingut poble decadent, perquè ha
bandejat aquelles virtuds racials i aquell seu esperit cris-
tià, mestres únics en la grandesa dels pobles».

J. BOHILS i PAGÉS

Es troba novament entre nosaltres la benamada arbucienca Maria Camps, que fou operada d'apendicitis a la clínica del Pilar de Barcelona. Ho celebrem de debò.

El primer diumenge el Casal d'Esquerra de la nostra Vila celebrà a so d'orquestra l'arribada a Barcelona dels membres de la Generalitat de Catalunya, enviant-hi una nodrida representació a l'homenatge que se'ls va retre en dita ciutat.

Després de una temporada, lliscada a fora per motius de salut, ha retornat el nostre Senyor Rector Rvnd. Lluís Genover.

Amb afectuós adéu-siau s'han acomiadat de nosaltres per tal de fixar el seu domicili a Barcelona, amb els seus fills, els volguts arbucienca Joan i Dolors Plà. S'ha fet càrrec de la botiga de comestibles que tenien al Sorrai, en Felip de cal Matalàs.

Per haver entrat a treballar en la fàbrica de can Reus, roman entre nosaltres, el benamat jove en Juli Parcet, que treballava a la Safa de Blanes.

A conseqüència d'una topada amb un camió d'en Serras, el dia 14 de Març prengué mal en l'encreuament de la carretera de can Torrent amb la d'Hostalric, el nostre compatrici en Jaume Iglesias. Sortosament les conseqüències no foren tan greus com es creia de primer antuvi.

De pas cap a Arenys, on es celebrava un homenatge en honor del seu germà Mossèn Narcís Farró, rector difunt d'aquella parròquia, estigué en la nostra població Mossèn Felip Farró. Conjuntament amb ell hi anà la família Graells-Farró, doncs que la senyora Clara era germana del mental Sr. Rector.

El dia de Sant Josep, la Secció d'aficionats representà ben acuradament i davant de bona concurrència, el drama «Carles de Viana», i el xistós sainer, «Agència d'Informes Comercials» en el teatre del Centre Catòlic.

Per tal de predicar el novenari de Sant Josep, ha estat uns dies entre nosaltres, el Reverent Josep Trullàs, de la Casa Missió de Banyoles.

El dia de la Mare de Déu de Març feren la Primera Comunió, en l'Església Parroquial, els nens i les nenes de la nostra Parròquia.

A Barcelona on resideix, ha contret matrimoni el nostre estimat convilatà el jove Enric Llorella. Que Déu li dongui una bona sort.

A Sant Feliu de Buixalleu, tingué la dissort de caure de cap a una bassa on rentava, morint-hi ofegada la jove de Bertrà.

El nostre benamat col·laborador en Lluís Torres, empleat a la Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis en la nostra Vila, ha obtingut el sisè premi de Certamen, celebrat a Barcelona per la mentada Caixa entre tot el personal de la mateixa, escampat arreu de Catalunya i Balears. No cal dir com celebrem el triomf literari del bon amic i li donem des d'aquestes planes la nostra més coral enhorabona.

A conseqüència d'una hemorràgia, ha estat uns dies delicat de salut, el nostre benamat amic l'actiu Secretari de la nostra Vila, en Josep Graellis. Gràcies a Déu ja està molt millorat.

Està també molt restablert de la greu enfermetat que tingué, el propietari de Sant Feliu de Buxalleu, en Josep Iglésies.

El dia 23 de març, un camió propietat de Lluís Vendrell, quan baixava per la carretera de Sant Hilari a Arbúcies, en ésser prop del Pla de can Aulet, a causa d'haver-se trencat la direcció, anà a estibar-se en un barranc. Sortosament els ocupants pogueren sortir a temps de la cabina del camió, produint-se solament lleugeres ferides.

En el passat mes de Març la Sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha realitzat les operacions següents: Imposicions, 101 541'55 ptes. Reintegraments. 98.294'69 ptes. Resta un saldo a favor d'Imposicions, 3.246'86 ptes.

Protegiu els establiments que anuncien a LA VILA

Moviment Parroquial

(Mes de Març) BAPTISMES: Joaquina Rosa Lluïsa, filla d'Esteve Campeny i Josefa Vilarnau.—Teresa Maria Lluïsa, filla de Joaquim Pol i Maria Casadesús.—Montserrat Angela Dolors, filla de Josep Pagès i Serafina Masnou.—Assumpció Dionísia Enriqueta, filla de Josep Pineda i Concepció Gisbert.—Núria Joaquina Mercè, filla de Carles Pagès i Mercè Vila. Maria Cristina Carme, filla de Miquel Massaguer i Jacinta Pagès.—Joan Pere Josep, fill de Pere Serrat i Maria Bassas.—Josefa Joaquina Dolors, filla de Josep Bancells i Ramona Guiolà.

MATRIMONIS: Miquel Cortina amb Gràcia Dorca.—Vicens Camps amb Narcisa Serra.—Joan Riqué amb Ramona Tomàs.—Josep Fugarolas amb Teresa Albó.—Josep Busquets amb Rosa Busquets.—Rafel Vilà amb Dolors Serra.—Pere Xifré amb Cecília Ridorsa.

DEFUNCIÓ: Joaquina Clopés Costa.

Confiteria i Pastisseria
Pans de Pessic

Manuel Ferragut

Especialitat en Tortada d'Ametlla
i Panallets

Plaça Santiago Rusiñol, 12
ARBUCIES

FOTO-STUDI

B. Frigola Arnau

Fotografies de tots estils.

Durant la tardor i hivern tots els
segons i últims diumenges de mes
de 3 a 5.

ARBUCIES

AUTOS CORNET

Transports - Excursions
autos-turisme de lloguer

ARBUCIES

Carroceries Queralt

ARBUCIES

Casa Piconaire
CONFITERIA I QUEVIURES

d'Enric Casals

Successor de Vda. Ginesta

Especialitat en els pans de pessic
acreditats des de l'any 1865

F. Macià, 12 ARBUCIES

Confiteria i Pastisseria

Pans de Pessic - Torrons

JAUME CLOPÉS

Carrer Camprodón ARBUCIES

CONFITERIA i FLECA

CARRERAS

Elaboració de Pa de viena i Integral
Dolços de totes classes.

Francesc Macià, 53 ARBUCIES

CORTINES ORIENTALS

"MONTSENY"

(marca registrada)

Patent núm. 96067

ARBUCIES

(Girona)

Maquinària - Material Elèctric - Lampisteria
RADIO TELEFUNKEN

Mateu Regàs

Despatx i Oficines:

Abeuradors, 5 GIRONA Telèfon 41

Excel·lent licor

Anís del Mono

DOLÇ, Etiqueta vermella

SEC, Etiqueta verda